

תדפיס תצהיר

אני הח"מ, **ח.מ. ת.ז.**, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני תושב כפר יאסיד נפת שכס – בן 30 עובד כפועל במשרד החקלאות הפלסטיני.
2. נעצרתי ביום 31.3.2002, מעמארית מחמאס ברמאללה – בניין שנקרא מח'מאס ברמאללה. אחה"צ, הייתי עם עוד שלושה אנשים ביניהם השומר של הבניין, היינו מתחבאים בבניין כי לא יכולתי לחזור לביתי בשכס.
3. כשהחיילים דפקו בדלת הכניסה של הבניין, השומר של הבניין פתח את השער, החיילים נכנסו וביקשו ממנו להוציא את תעודות הזהות ולהרים את הידיים מעל הכתפיים. הם כיוונו את רובה ה-M16 לעברנו וערכו עלינו חיפוש, ולאחר מכן אזקו לנו את הידיים מאחורי הגב באזיקי פלסטיק בצורה קשה והשאירו אותנו בפתח הבניין יושבים על הרצפה במשך כשעה. נהיה קר נורא.
4. אח"כ העבירו אותנו בג'יפ צבאי לבית הספר של "זכרי רמאללה העל-יסודית" והושיבו אותנו בחצר ביה"ס. היה קר וגשום. הושיבו אותנו על הרצפה בחצר – כחצי שעה היינו שם. אח"כ העבירו אותנו ברכב צבאי גדול להעברת חיילים, והעבירו אותנו למחנה עופר בערב.
5. בדרך מרמאללה למחנה עופר ברכב הצבאי היינו 40 איש ברכב שיש בו מקום ל 20 והחיילים ביקשו שנוריד את הראש. העיניים היו סגורות עם סרט. והם היו משפילים אותנו במלים.
6. כשהגענו לעופר ישבנו על הרצפה בחוץ בקור ובגשם עד שעה אחת-עשרה אזוקים לאחור והעיניים סגורות. בשעה אחת-עשרה בלילה בערך נכנסתי לחדר החקירה. הורידו את הכיסוי מעל העיניים והידיים היו אזוקות. היינו בחקירה בערך כחצי שעה יושב על כסא.
7. לאחר מכן כשיצאתי מהחקירה החזירו את הכיסוי על העיניים ולקחו אותי לחצר וישבתי על הרצפה ביחד עם עוד כחמישים עצורים, וישבנו בערך כשעה עם האזיקים והעיניים מכוסות. לאחר מכן העבירו אותנו לחצר אחרת ושם הורדתי את כיסוי העיניים.
8. השעה הייתה בערך אחת בלילה. ישבנו בלי שמיכות בלי כלום, היינו כמאה איש, ואם היה אחד מוריד את האזיקים היה אחד החיילים קורא לו מרביץ לו ומחזיר את האזיקים. נשארתי בחצר הזאת עד הבוקר.
9. בשעה 8:00 בבוקר החיילים ביקשו מכל קבוצה של 20-30 איש ללכת בדרך עפר ולחזור אחורה ולפעמים היו מבקשים שנשב על הרצפה בבוץ ולשכב על הגב או על הבטן ושוב לעמוד וללכת והכל בקור ובגשם. כך במשך שעותיים.

10. לאחר מכן העבירו אותנו לסככה מאסבסט היו בה עוד כ 300 איש ונתנו לי שתי שמיכות ללא מזרון וללא מגבת או סבון או תחתונים. למחרת קיבלתי משטח עץ ללא מזרון – בסככה היינו צפופים מאוד, כל שלושה עצורים היו ישנים על משטח אחד והיו אחרים שישנו על הרצפה. היה קר מאוד כי צידי הסככה היו פתוחים.

11. הייתי עצור שבוע ימים במהלכם לא התקלחתי ולא החלפתי תחתונים, לא קיבלתי מגבת או סבון ובקושי שטפתי את הפנים.

12. האוכל היה בכמות קטנה, כל 6-7 אנשים היו מתחלקים בקופסת לבנה קטנה ועגבנייה וכל אחד שתי מצות, תפוח אחד לשבעה איש. במשך כל התקופה לא קיבלנו שתייה חוץ מהמים, לא קיבלנו כל עיתון ולא הייתה טלוויזיה או רדיו והיינו מנותקים. כשהיינו מתלוננים על התנאים החיילים היו מכינים את עצמם בגז ואלות כדי לתקוף אותנו.

13. בעת הספירה היו מבקשים ממנו לשבת על הרצפה ואסור שיהיה עלינו שמירה או שום דבר ולהשפיל את הראש – הספירה הייתה 3 פעמים ביום. כשחקרו אותי לא החזירו לי את תעודת הזהות שלי.

14. עת שחרורי, בדרך מעופר ועד לקלנדייה גם היינו אזוקים.

לאחר שתורגם לי תוכן תצהירי אני מאשר את תוכנו ותצהירי אמת וזו חתימת

(-)

חתימת המצהיר/ה

הנני מאשר בזה כי ביום 13.4.02 הופיעה בפני עורכת-דין סחר פרנסיס בקלנדייה מר ח.מ. שזיהה עצמו ע"י תעודת זהות מס' (המוכר לי באופן אישי) ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו וחתם עליה.

(-)

סחר פרנסיס, עו"ד

הערה: המספרים הוספו מטעמי נוחות